

FALA DO MINISTRO DA JUSTIÇA EM OURO PRETO

"É muito importante que a juventude, fruindo a ordem, a tranquilidade e o progresso de hoje, se interesse em certificar-se da melancólica verdade de ontem, quando a estagnação e a anarquia infelicitavam a Nação, que o Movimento de março redimiu", declarou em Ouro Preto o ministro da Justiça Armando Falcão, na principal solenidade relativa ao 183.º aniversário da Inconfidência Mineira.

Perante grande número de populares, sete ministros de Estado e o governador Aureliano Chaves, Falcão afirmou que o Brasil deve aprimorar sua democracia "com ânimo realista e espírito lúcido, sem jamais colocar em ponto de perigo o direito de o povo brasileiro continuar vivendo em paz, consolidando na estabilidade das instituições políticas o desenvolvimento econômico e social da Nação".

"Evoluir e não involuir, rasgar horizontes para a frente e nunca pensar em retroceder. O passado não voltará de maneira alguma, por vias diretas ou oblíquas".

MENSAGEM PONTIFÍCIA FALA DA MISSÃO DO CINEMA HOJE

Como não haveremos de nos preocupar, vendo o cinema oferecer uma visão profunda e verdadeira da vida, com suas sombras de maldade e de pecado, com seus clarões de bondade e de graça? Os filmes podem ignorar as vicissitudes que dividem a família humana, os egoísmos ou, simplesmente, as reivindicações, as ideologias e as paixões políticas que degeneram em guerras frias ou em conflitos armados.

Não construímos um mundo fraternal sobre ilusões idílicas, tanto mais que estas tensões todas podem manifestar direitos reais mal compreendidos ou legítimas exigências não satisfeitas. Mas o cinema não se deveria deter numa denúncia negativa ou numa descrição morbida que, aliás, poderiam fazer do filme uma obra mais de sedução do que de salutar advertência.

A melhor missão do cinema estaria antes em fazer o homem conhecer, ou ao menos vislumbrar, a fascinação do bem, seja no amor fiel entre esposos, seja no afeto equilibrado entre pais e filhos, a fascinação do bem no cuidado pelos mutilados e estafimados, no devotamento generoso aos que têm necessidade, na procura solidária do progresso social e na persistente procura da paz, na resposta confiante aos apelos do Evangelho, no conhecimento interior de Jesus Cristo e na imitação de seu amor pelo Pai do Céu e por todos seus irmãos humanos.

Quem poderia negar o interesse dessas experiências e as aberturas reais que elas trazem? Fazendo os homens comungar desses valores profundos — vividos, aliás, por muitos deles — não seria a melhor maneira de levá-los à comunhão autêntica e de fazê-los convergir para o que pode realmente aproximá-los ao mesmo tempo que os eleva? (CIC).

(Trecho da Mensagem Pontifícia ao Congresso Mundial Católico de Cinema, realizado em Petrópolis).

Impressões de uma viagem à Polónia

Pe. Frei Alberto Stawinski

DOIS ESTUDANTES BRASILEIROS EM CRACÓVIA

Na volta da minha viagem ao noroeste da Polónia, fui informado de que, durante a minha ausência, dois jovens estudantes, Artêmio Petkowicz e Geraldo Kolenty, ambos de origem polonesa e nascidos no Brasil, tinham vindo ao convento dos Padres Capuchinhos (Rua Loretańska, 11 — Cracóvia), para falar comigo. Um deles teve que viajar. Mas, o outro deixou dito que tornaria em casa hoje à noite. Fiquei radiante com essa notícia, pois trazia para eles alguns recados dos pais. Um ano atrás, entrevistara-me eu com eles em Carlos Gomes (Rio Grande do Sul), na véspera da sua partida para a Polónia. Ambos tinham sido distinguidos pelo Conselho da Polónia com bolsas de estudo. Tinham concluído o curso científico e pretendiam inscrever-se em algum curso superior na Polónia. Os pais, no desejo de verem seus filhos avançar nos estudos, concordaram com o ideal dos filhos. Viviam, entretanto, preocupados com a futura formação deles. Incumbiram-me, pois, de buscar um encontro com eles em Cracóvia.

Pelas 21,00 horas, fui chamado ao locutório. Lá encontrei à minha espera o estudante Artêmio Petkowicz, filho de Estêvão Petkowicz e sobrinho de José P. e Félix P. Todos eles são meus conhecidos e amigos. Cumprimentamo-nos com aquele nosso abraço de gaitão, que os poloneses não conhecem. Antes da minha conversa, disse-me: "Antes do mais, Artêmio recorda o caloroso abraço do seu pai e da sua mãe, do Adelar e da Geny e dos outros seus irmãos, tios e amigos de

Carlos Gomes. Todos desejam saber, como você vai de saúde e com os estudos. Achem que você deveria escrever-lhes mais freqüentemente. No mês de março esteve em Carlos Gomes para dar um curso de orientação aos casados. Seus pais e tios também foram participantes do curso. Naquela oportunidade perguntou a seu pai, se tinha alguma mensagem para enviar a você por meu intermédio. "Que o Artêmio siga sempre o mesmo caminho que os pais lhe apontaram", foi o que seu pai me respondeu.

Enquanto eu ia retransmitindo ao Artêmio as saudações e recomendações dos pais, estive atento às reações psíquicas desse moço simpático, alto, magro e de cabelo comprido. Emocionou-se com as boas notícias dos pais. E, advinhando o meu pensamento, comunicou-me que o colega dele, Geraldo Kolenty, aproveitava a temporada das férias, tinha ido à Suécia para trabalhar e juntar algum dinheiro. Depois disso, o assunto da nossa conversa versou sobre as impressões, que os dois estudantes tiveram no primeiro contato com o ambiente polonês e com os estudos. "A vida aqui", disse Artêmio, "é bastante diferente da nossa vida brasileira. A estrutura social está alterçada em outros princípios. Por isso, nos primeiros dias estranhámos muito. Foi no primeiro contato com a chamada "Casa Acadêmica" (Dom Akademicki). O ambiente estudantil ortodoxo, o compromisso de estudantes oriundos de diversos países. Apesar de serem de origem polonesa, não dominam bem a língua polonesa. Todos são obrigados a fazer, antes, um estágio, a fim de aprenderem suficientemente o idioma polonês. Foi o que aconteceu comigo e com o Geraldo. Passamos o ano inteiro estudando a língua polonês.

Gostei dos depoimentos do Artêmio. Agradeço a visita e desejo-lhe feliz sucesso nos estudos. Na despedida, dei-lhe uma gorjeta de 150 zlotys, para pagar as despesas da viagem de volta a Jasio. Eram 23,00 horas, quando Artêmio se despediu de mim e eu o acompanhei até a cidade de Jasio, onde o levaria até a cidade de Jasio, a 100 km. de Cracóvia.

OESTE DO PARANAENSE PODE TORNAR-SE PAÍS AUTO-SUFICIENTE EM TRIGO

A região Oeste do Paraná, a continuar mantendo os atuais índices de aumento da sua produtividade agrícola, está capacitada a dar ao Brasil, nos próximos dois anos, auto-suficiência na produção de trigo. Os números mostram claramente essa tendência: em 1973 o Paraná produziu 500 mil toneladas de trigo; em 1974 passou para 1 milhão de toneladas, dobrando, portanto, a produção; e, para este ano, está previsto um novo salto de 1 milhão e 700 mil toneladas. E nesse crescimento o Oeste vem contribuindo com parcelas cada vez maiores.

Um grande obstáculo, entretanto, vem ameaçando as extraordinárias safras, não só de trigo como também de soja: a falta de vias coletoras e estradas intermunicipais que levem a produção até os grandes eixos rodoviários que conduzem aos portos ou aos centros de consumo. Eliminar esse obstáculo é justamente o objetivo principal do PRODOPAR, Programa Especial de Desenvolvimento do Oeste Paranaense, anunciado pelo Governador Jaime Cantú da Silva, mesmo antes de completar trinta dias de mandato, fato que evidencia a prioridade de um projeto do Executivo vê a necessidade de dotar o Estado de uma infraestrutura viária capaz de atender às necessidades crescentes das nossas regiões produtoras.

METAS

O Oeste tem um solo privilegiado para a cultura de trigo, apresentando rentabilidade superior e com a aplicação de menos insumos que as terras do Rio Grande do Sul, segundo técnicos agrícolas e esse fator tem motivado inclusive, o deslocamento de produtores do Sul para aquela região do Paraná, onde somam esforços áqueles que colonizaram o Oeste e o fizeram tornar-se um novo Eldorado.

MAIS PETRÓLEO EM CAMPOS

BRASILIA — Após avisar-se com o presidente da Petrobrás, General Araken de Oliveira, o Ministro das Minas e Energias, Sr. Shigeki Ueki, informou que o primeiro poço de extensão de Garoupa, em Campos, revelou-se produtor de petróleo com uma vazão de 2.830 barris por dia. O Presidente da República foi informado sobre a nova descoberta pelo próprio presidente da Petrobrás.

Disse o Ministro Ueki que durante o teste não houve variação de pressão, o que significa que o poço pode estar em uma nova estrutura produtora. O petróleo foi encontrado na formação de arenito exatamente acima do calcário, no intervalo de 2.719 a 2.725 metros de profundidade.

TESTES

O Ministro informou que segundo dados da Petrobrás, as análises revelaram que o óleo é de baixo teor de enxofre, com 33 graus API e sua pressão na boca do furo atingiu a 560 graus PPI, mantendo-se estabilizada. "É necessário, no entanto, realizar uma nova série de outras análises para não tirarmos conclusões precipitadas a respeito desse novo horizonte em Garoupa".

— O importante — frisou o Ministro Shigeki Ueki — é que encontramos o óleo, com uma produção considerada excelente e de boa qualidade. Vamos aguardar os novos testes para verificar se de fato este furo é uma nova estrutura produtora.

Adiantou que a Petrobrás vai continuar pesquisando na área de Campos, pois existem 3 estruturas com boas chances de se transformarem em produtoras de petróleo. "Recursos não serão problemas. A Petrobrás tem condições de executar o seu programa de pesquisa e exploração na província de Campos e em outras regiões do país".

Assinalou que o custo de cada furo que é realizado pela empresa situa-se na faixa de 3 a 4 milhões de dólares (Cr\$ 23 a 31 milhões). Quanto às pesquisas no Nordeste, informou que em Sergipe há boas perspectivas, tendo sido encontrados vários índices de petróleo principalmente na área de Carmópolis e no litoral.

locamento de produtores do Sul para aquela região do Paraná, onde somam esforços áqueles que colonizaram o Oeste e o fizeram tornar-se um novo Eldorado.

Afora isso, com o advento das obras de Itaipu, a tendência natural é a rápida multiplicação da população com a chegada das levas de trabalhadores em busca de novas oportunidades e também de comerciantes, profissionais liberais e toda a gama de gente atraída pelo fascínio de um novo estado de desenvolvimento econômico que inevitavelmente virá em função daquela extraordinária obra.

Esses fatores, somados às exigências atuais do Oeste, constituíram o imperativo para o lançamento do programa com que os Governos Federal e do Estado pretendem dotar a região de uma vasta infraestrutura rodovierária, de segurança, educação e saúde.

As metas principais deverão ser atingidas no decorrer deste triênio (75-76-77) e envolvem, principalmente, a construção de rodovias e ferrovias, tais como as ligações Itaipu — Campo Mourão, Campo Mourão — Cascavel, Guarapuá — Toledo — Cascavel, Terra Roxa — Palotina, Marechal Cândido Rondon — Palotina, Catanduvas — BR-277, BR-407 — Assis Chateaubriand, Céu Azul — Santa Helena, Assis Chateaubriand — Ubitatã e Nova Aurora — Assis Chateaubriand e as estradas de ferro entre Guarapuá e Cascavel e de Cascavel a Foz do Iguaçu. Agora a nova linha entre Curitiba e Paranáguá, as variantes Engenheiro Bley — Curitiba, Engenheiro Guiterrez — Guarapuá, Engenheiro Bley — Engenheiro Guiterrez e melhoramentos na linha existente entre Curitiba e Paranáguá.

MENOS DISTÂNCIA

O total de recursos previstos no PRODOPAR é de nada menos que Cr\$ 2,8 bilhões e sua aplicação é quase que imediata. Na ligação rodoviária entre Toledo e Palotina, por exemplo, já há máquinas operando.

Um detalhe importante, entretanto, na execução do PRODOPAR é que através dele será concluída a ligação entre Itaiti e Relógio, que reduzirá a distância entre o Oeste e Capital em 60 quilômetros pelo menos. Isto porque, uma vez completada aquela ligação, os veículos vindos do Oeste e Sudoeste para o Sul e vice-versa, não mais precisarão fazer passagem através de Ponta Grossa e ficarão dispensados também do trecho que vai da capital prinecsina até o local denominado Spréa, no quilômetro 48 da rodovia do Café. O percurso para Oeste será, então, cumprido a partir do Spréa até Palmeira, Itaiti e Relógio, onde os veículos tomarão o lote atual da BR-277 rumo a Cascavel e Foz do Iguaçu. E além de reduzir a distância, a conclusão do trecho Itaiti — Relógio possibilitará o desafogamento do saturado trecho da rodovia do Café entre o Spréa e Ponta Grossa, no qual trafegam, hoje, tanto os veículos que vão para o Oeste como aqueles que demandam ao Norte ou a Itaiparê.

ESCOLAS E HOSPITAIS

A expansão da rede escolar, principalmente do 1º Grau, é também um dos objetivos visados pelo PRODOPAR. Nas mais diversas cidades serão construídas novas unidades para abrigar toda a população infanto-juvenil existente.

A saúde vai receber um grande hospital em Foz do Iguaçu e a expansão dos postos que manterão permanentes campanhas de vacinação e assistência à população, em particular as crianças.

Esporte em Revista

♦ A diretoria da CBD decidiu restabelecer as disputas das Taças "Rio Branco", com o Uruguai, "Roca", com a Argentina, "Oswaldo Cruz", com o Paraguai e, possivelmente "O Higgins", contra o Chile, dentro do planejamento feito pela comissão de assuntos internacionais da entidade.

♦ A ida de Pelé para os Estados Unidos é um grande assunto em Nova York. Os dirigentes norte-americanos já sabem que, se Pelé tiver que voltar ao futebol, não o fará no Brasil. Pelé deixou claro para os norte-americanos que o seu objetivo era exportar o seu "know-how" para os Estados Unidos e que o contrato com o "Cosmos" teria "muito mais um caráter promocional".

♦ Copa da Europa — Em Barcelona: Leeds, da Inglaterra 1 x Barcelona 1. Em Munique: Bayern 2 x Saint-Etienne 0. Finalista: Bayern e Leeds United. Em Bergrado: Estrela Vermelha 2 x Perencvaros 2. Em Turim: Juventus 0 x Twent, da Holanda 1. Na Alemanha: Alemanha Oriental 4 x Grécia 0.

RELEMBRANDO A HISTÓRIA

"Depois que Vasco da Gama descobriu o caminho marítimo para as Índias, o rei de Portugal Dom Manuel, resolveu mandar ao Oriente uma expedição de 12 navios, com uma tripulação de 1.200 homens, a esquadra de Cabral, formada de 13 navios, levava vários frades franciscanos, chefiados por frei Henrique de Coimbra, da cidade de Coimbra, degredados que o rei português enviava para terras distantes. Bartolomeu Dias, seu irmão Diogo, e o colou Coelho foram parte da expedição.

No dia 23 de abril Pedro Álvares e seus companheiros exploraram a costa portuguesa e encontraram um bom porto para abrigar a esquadra e a baía Cabralia.

Estabeleceram-se, também, por meio de sinais, as primeiras relações com os índios que aos poucos se aproximaram de terra a terra. No dia 24 de abril, os índios chegaram ao porto de São Paulo, que foi chamado de "Pascual".

Como tantos outros autores, que são centenas, Antonio José Borges Hermida, usa os mesmos argumentos para contar a história do descobrimento do Brasil, comemorado, em data que assinala, também, o "Dia Luso-Brasileiro", instituído pelo

NAJWIEKSI TYGODNIK POLSKI W AMER. POLUDN. - ZALOZONY W 1920 ROKU "LUD" (O POVO) / O MAIOR JORNAL POLONES DA AMER. LATINA - FUNDADO EM 1920 / KURTYBYA — 6 maja (maio) — 1975 — Nr 3.424 — (18/75)

Stany Zjednoczone izolują się od świata / UPADEK CAMBODY I POŁUDNIOWEGO WIETNAMU JEST TEGO PRZYKŁADEM

Pomimo uroczystych zapewnień danych przez prezydenta Forda i sekretarza stanu Kissingera, że Stany Zjednoczone nie zerwają swoich zobowiązań wobec krajów sojuszników, w takich państwach jak Tajlandia, Birmania, Indonezja, Filipiny czy nawet Izrael panuje przekonanie, iż nie można wierzyć Ameryce zaufać. Tak bowiem Kongres i większość narodu amerykańskiego woli

zająć głównie problemami wewnętrznymi własnego kraju i odizolować USA od problemów światowych i od grania roli lidera czy obrońcy demokracji.

Wycofanie się USA z Indochin i niewywiązanie się z obowiązków powziętych wobec Cambodży czy Południowego Wietnamu stanowią smutny dowód, że na Amerykę nie można w pełni liczyć. Tragedia Południowego Wietnamu — jego upadek po 25-letniej krwawej i bezpardonowej walce — są obserwowane z wielkim niepokojem tak w Filipinach jak i w Izraelu. Zachodzi tu pytanie, czy w wypadku "być albo nie być" Filipin i Izraela — Stany Zjednoczone postąpią podobnie jak w Indochinach?

Zakończył się w ub. roku montaż najwyższego na świecie masztu w Radiofonicznym Centrum Nadawczym w Konstancynie koło Gubina. Ten gigantyczny maszt - antena wzmocni niepomierne zasięgi głównej polskiej radiostacji.

Świat zachodni nie może się nadziwić, jak amerykańska opinia publiczna mogła zapomnieć, że przeleż w Indochinach padło 56 tys. żołnierzy amerykańskich; że USA wydała tamże na kilkunastoletnią wojnę około 150 miliardów dolarów; że prestiż międzynarodowy USA doznał największej dotąd porażki; że Ameryka (według słów prezydenta Forda) gotowa jest wspomóc tylko te państwa, które są w stanie same stawić czoła swym najbliższym problemom. W tym wypadku pomoc amerykańska byłaby jedynie dorozmą, a nie esencjalną.

Jeśli chodzi o Kissingera, wypowiedział się on przed korespondentami, że nowe zobowiązania USA wobec innych państw będą bowiązaniami brane na waga, by honor i prestiż narodu amerykańskiego nie doznał uszczerbku. Wniosek stąd taki, że nie każdy kraj i nie w każdym wypadku jakiś naród może stać się sojusznikiem USA, choćby nawet chodziło o obronę demokracji.

Projekt reformy politycznej / ARENA I MDB ZAINTERESOWANE TYM PROJEKTEM

Wśród senatorów Areny od dłuższego już czasu dyskutowano nad tym, co należy zrobić, by działalność Kongresu stała się aktywnej i w sposób istotny wpłynęła na politykę wewnętrzną. Nad tym zagadnieniem zastanawiali się najchętniej wśród senatorów Areny jak np.: Magalhães Pinto, Acioy Filho, Daniel Krleger, Teotônio Vilela, Luiz Vianna Filho, Tarso Dutra i Jarbas Passarinho.

Idea lansowana przez nich, by zreformować działalność Kongresu, przyjęta została z wielkim uznaniem przez Arenę i przez MDB. Wszyscy członkowie Kongresu zdają sobie do wady sprawę, że od nich zależy w wielkim stopniu realizacja demokratyzacji kraju; że stąpni należy zająć pozycje wyzuczające jak to było dotąd, czekając na inicjatywę władzy wykonawczej (rządu federalnego). Takie

Po wyborach w Portugalii / NAROD WYPOWIEDZIAŁ SIĘ W WYBORACH ZA DEMOKRACJĄ

Wynik wyborów w Portugalii (25 kwietnia 1975 r.) dający zwycięstwo socjalistom i demokratycznej partii ludowej był niemiłą niespodzianką dla Ruchu Sił Zbrojnych (MFA) i dla komunistów. Podczas gdy pierwsze dwie partie otrzymały około

75% głosów, komunistki i inne partie lewicowe otrzymały za ledwie 16% głosów. W ten sposób naród portugalski wyraził jasno, że nie godzi się na nową dyktaturę, (marksistowską) jeszcze gorszą od dyktatury Salazara trwającej przez 50 lat.

Liderzy wojskowi z MFA starali się nakłonić naród, by oddał do urn kartki białe, które przyniosłyby zwycięstwo dla MFA i skrajnej lewicy. Naród jednak poszedł za swymi przekonaniem chrześcijańskim i za głosem sumienia, oraz stanął w obronie swych tradycji kulturalnych, w obronie prawdziwej demokracji (w znaczeniu zachodnim). Do tego kroku przyczyniły się jeszcze poczynaia obecnego rządu, który znacjonalizował banki, opanował prasę i syndykaty robotnicze, wziął w swe ręce wszystkie środki komunikacji itp.

Nowy program Areny / O CO BĘDZIE WALCZYĆ PARTIA RZĄDOWA

Senator Petronio Portela, należący do przodującej partii Areny, ogłosił nowy program leży partii odnoszący się do najważniejszych zagadnień życia politycznego, ekonomicznego i społecznego całego kraju. Program ten wprowadzający w praktykę sprawi, że Arena stanie się wyjątkowo ambitną i dążyć do wywołania narodu równocześnie uczyni z niej silną podporę dla władzy wykonawczej (rządu federalnego).

Na terenie politycznym Arena będzie poszanowała wolność słowa i wolność wyrażania opinii w wolnym glosowaniu; od senatorów i polityków wymagać będzie obrony interesów mieszkańców poszczególnych stanów i całego społeczeństwa; istnienie kilku partii politycznych (najmniej dwie); werność partyną dla ideałów demokratycznych; progresywne wprowadzanie pełnego systemu demokratycznego zgodnie z wymogami wewnętrznej sytuacji kraju; wzmocnienie dyskriminacji rasowej, religijnej czy przynależności klasowej; rozszerzenie dialogu między władzami rządowymi a partiami i całym narodem.

Wiele uwagi poświęca program Areny zagadnieniom społecznym, a więc: dbać o podwyższenie stopy życiowej i uboższej warstwy ludności; o sprawniejszy udział społeczeństwa w korzystaniu z dobrodziejstw postępu ekonomicznego kraju; walka z bezrobociem oraz wprowadzenie takiego salaria minimum, by gwarantowało godne utrzymanie rodzin robotniczym; zapewnienie robotnikom i uboższym warstwom społeczeństwa opiekę nad zdrowiem i wypoczynkiem ich dzieci; zapewnienie młodszemu rodzinom nabycie takich mieszkań i dać im ubezpieczenie społeczne. — Oto w kilku zdaniach najważniejsze punkty nowego programu partii Areny.

Pomimo pozytywnego wyniku wyborów w Portugalii, panuje na Zachodzie powszechne przekonanie, że w tym samym sensie wyraził się premier (brzydler) Vasco Gonçalves, podkreślając, że "naród portugalski nie może utracić przez wybory to, co zyskał przez zamach stanu".

Dożo do myślenia daje wypowiedź moskiewskiego dziennika "Pravda", który głosi, że rewolucja portugalska nie powiodła się na skutek polityki obranej drogi i że obecny rząd w Portugalii nie jest sam. Za nim stoją wszystkie postępowe siły świata. "Teraz właśnie mają dożo do zrobienia Europa Zachodnia oraz Północna Ameryka.

Tragedia wietnamu

W SAIGONIE OKOŁO 2 MILIONY UCHODZCÓW

Z chwila gdy rozpoczęła się ofensywa Wietkongu w Południowym Wietnamie, ogromne tłumy uchodźców (uciekierców) ruszyły na południe kraju. Jako pierwsi uciekali cudzoziemcy, za nimi ludzie bogaci, potem dołączyli też żołnierze wreszcie mieszkający takich miast jak: Pleiku, Kontum, Ban Me Thuot, Hue, Danang, Qui Nhon i Na Trang. Przed czym uciekali wszyscy? Przed okrucieństwami popełnianymi przez Wietkong, który się cieszył jak najgorsza sława podczas wojny podjazdowej; przed rabunkiem dokonywanym przez żołnierzy z frontu; przed bezlitosnym bombardowaniem miast i miasteczek itp.

Należy podkreślić, że większość ludności południowo-wietnamskiej czuła nienawiść do komunizmu i do jego rządzenia. To pokazało się już w 1954 r. gdy Wietnam podzielony został na dwie części: Północny i Południowy. Wówczas około 90 tys. mieszkańców wyszło z południa, by uwolnić się spod rządów komunistycznego z Hanoi. Tym razem sytuacja stała się tragiczna, bo nie było bezpiecznego miejsca. Pozostawali bowiem tylko rejon Saigona otoczony przez oddziały Wietkongu.

Stany Zjednoczone wysłały do Wietnamu swe okręty wojenne i wielkie samoloty transportowe, by ewakuować 6 tys. obywateli amerykańskich oraz około 30 - 50 tys. Południowo-wietnamskich którzy współpracowali z USA i żyli w obawie represji ze strony komunistów. Uchodźcy ci przewożeni byli na wyspę Guam, na Pacyfiku, która jednak nie pomieściła wszystkich. Co robić z resztą uciekierców, oto trudny problem dla Amerykanów.

Ostatnio po ucieczce prezydenta Van Thieu i rezygnacji jego zastępcy Tran Van Huong, władza w Południowym Wietnamie przeszła w ręce gen. Duong Van Minh, który zmuszony został włożyć w uklady z Wietkongiem i zawrzeć z nim pokój.

Okazuje się, że brak pomocy amerykańskiej, brak części wojskowych oraz niedołężność generałów spowodowały głównie upadek Południowego Wietnamu.

W KALEJDOSKOPIE

♦ SANTOS — Epidemia nieznannej choroby grasującej na południowym wybrzeżu stanu paulistańskiego, nazwana przez lekarzy "Encefalite" bardzo podobna do zapalenia opon mózgowych Rozpoznano ją w miejscowości Rosozona, gdzie jedna z rodzin została dotknięta przez chorobę. Wskazywano na nią jako przyczynę śmierci 13 osób. Wskazywano na nią jako przyczynę śmierci 13 osób. Wskazywano na nią jako przyczynę śmierci 13 osób.

♦ S. PAULO — Tamtejszy Sekretariat Zdrowia przeprowadził ostatnio szereg badań w celu ustalenia przyczyn choroby. Wskazywano na nią jako przyczynę śmierci 13 osób. Wskazywano na nią jako przyczynę śmierci 13 osób.

♦ DETROIT — Wielkie przedsiębiorstwo samochodowe General Motors przyjmie z powrotem 20 tysięcy robotników wydalonych z pracy na pewien okres. Równocześnie rząd angielski przejmie kontrolę nad największą fabryką samolotów w Anglii — British Leyland Motor Co., inwestując 33 milarda dolarów.

♦ PARYŻ — Znany dziennik francuski "Le Figaro" znajduje się w ciężkiej sytuacji finansowej. Roczny deficyt pisma obliczany jest na 15 mln. kruczełor. Najwięcej akcji dziennika ma nabyć grupa wydawnicza "L'Express".

♦ S. PAULO — Po drugim nawiązaniu Pelé odmówił podpisać kontrakt z amerykańskim klubem "Cosmos" oferującym Pelému 5 milionów dolarów za granie w drużynie "Cosmos" przez trzy lata. Rodzina i interesy partykularne stanęły tu na przeszkodzie.

♦ LONDYN — Międzynarodowa Organizacja Pracy podała do wiadomości, że w 50 krajach taksa inflacyjna przewyższyła 20 procent, zaś w 62 krajach zwyżka cen artykułów pierwszej potrzeby doszła od 10 do 20 procent.

♦ BELEM — Minister MSW Rangel Reis powiadomił 10 parlamentarów pólnocnych stanów, iż rząd federalny wyda sumę 4,4 mld. kruczełor na budowę 40 - 50 tys. domów mieszkalnych w tych rejonach, czyli o 50 procent więcej niż to było początkowo przewidziane.

Brazylijski Związek Piłkarzy (CBD) zamianował Osvaldo Brandão (na zdjęciu) trenerem reprezentacji brazylijskiej. Tak zjednoczył klubów zawodowych jak i zawodowców sportu i przyjęli do wiadomości, że w 50 krajach taksa inflacyjna przewyższyła 20 procent, zaś w 62 krajach zwyżka cen artykułów pierwszej potrzeby doszła od 10 do 20 procent.

Najbliższa konferencja w Genewie / PROPOZYCJA SOWIECKIEGO MINISTRA GROMYKI

Problem Bliskiego Wschodu i rozwiązanie ostatecznie sprawy konfliktu żydowsko-arabskiego na drodze pokojowej konferencyjnej w najbliższej konferencji w Genewie zwołanej na dawna Palestyna arabska. Palestynscy ze swej strony musieliby zrezygnować ostatecznie z całego programu tj. uwolnienia całej Palestyny. Ponadto Włochy i Francja, które w ramach Ruchu Państwowych mogłyby ewentualnie wziąć udział w II fazie konferencji genewskiej.

Obszary te obejmują Cisjordanie, Golan i Synaj czyli połowę terytorium do granic przed 1967 roku. Z Cisjordanii i Gazy utworzyłyby się państwo palestyńskie co nieco mniejsze niż dawna Palestyna arabska. Palestynscy ze swej strony musieliby zrezygnować ostatecznie z całego programu tj. uwolnienia całej Palestyny. Ponadto Włochy i Francja, które w ramach Ruchu Państwowych mogłyby ewentualnie wziąć udział w II fazie konferencji genewskiej.

Na projekt Gromyki zgodził się też przedstawiciel państw arabskich, który odbył rozmowy na ten temat w stolicy Izraela i Palestyńczyków celem dojednia do porozumienia. Mówi się, że rozmowy w Genewie mogą się przyczynić do "rodziny" między ZSR a Izraelem z jednej strony, a USA i Palestyną z drugiej.

Związek Sowiecki po dwukrotnie ostatnio do zrozumienia, że pragnie gwarantować byt i nienaruszalność granic państwa izraelskiego. Sowiecki minister MSZ — Andrej Gromykin bawiacz wylądował w Szwajcarii i wyraził, że ZSR chce gwarantować istnienie i granice państwa Izraela pod pewnymi warunkami, mianowicie, że Izrael wycofa się z obszarów zajętych podczas 6-dniowej wojny w 1967 roku.

Na projekt Gromyki zgodził się też przedstawiciel państw arabskich, który odbył rozmowy na ten temat w stolicy Izraela i Palestyńczyków celem dojednia do porozumienia. Mówi się, że rozmowy w Genewie mogą się przyczynić do "rodziny" między ZSR a Izraelem z jednej strony, a USA i Palestyną z drugiej.

Związek Sowiecki po dwukrotnie ostatnio do zrozumienia, że pragnie gwarantować byt i nienaruszalność granic państwa izraelskiego. Sowiecki minister MSZ — Andrej Gromykin bawiacz wylądował w Szwajcarii i wyraził, że ZSR chce gwarantować istnienie i granice państwa Izraela pod pewnymi warunkami, mianowicie, że Izrael wycofa się z obszarów zajętych podczas 6-dniowej wojny w 1967 roku.

KORRESPONDENCA WLASNA Z USA:

Podsluchane...

CZLONKOWE ZESPOLU "MAZOWSZE" podczas swych występów w Teatrze Guairá w Kurytybie, które na zawsze zostaną w sercu i pamięci Polonii Parafińskiej, były rozschwytymi przez tutejszych rodaków i zapraszani na obłady, kolacje, spacer, potańcówki wieczorne itp. Przemili i nadzwyczaj sympatyczni muzycy, tancerki i tancerze oraz śpiewaczkę pokazali najwyższą klasę nie tylko w teatrze, lecz i w domach prywatnych do których zostali zaproszeni: tańcząc, śpiewając i grając, wprowadzali taki nastrój jakby oni od lat znali się z obodakami z Kurytyby. Tak sobie przypadki okazało się obowiązkiem wolała. Trudno tu wymienić kilkanaście polonijnych rodzin kurytybskich, które prawie dzień w dzień "porwały" kilku członków "Mazowsza", by ich przyjąć w domu ze starożytną serdecznością i gościnnością. Do tych rodzin zaliczają się: Domakowsy, Jurkowie, Sobocznicy, Krul, Łachowsy, Morozowiczowie, Gieburowscy, Zawadzcy, Kozakowscy, Celinscy, Żelazkowie i wielu innych. Występy "Mazowsza" wykazywały dobitnie, że polski folklor zwłaszcza w wydaniu "Mazowsza" nie ma sobie równego, a jego 10-dniowy pobyt w Kurytybie był potężnym "zaszczytkiem" polskości dla parafińskich rodaków zwłaszcza dla młodzieży, z której większość już nie rozmawia po polsku.

W niedzielę (27.IV) Komitet hotelowy św. Stanisława z ks. Kolkiem na czele, przy współpracy licznych pań — przyjął zespół "Mazowsza" w hotelu "Cocotallem" i zakasami, po odprawionej Mszy św. podczas której śpiewali "Mazowszanie" i chór św. Cecylii.

SRBRNY JUBILEUSZ SWEGO ZALOZENIA obchodziła parafia Sabaudia (Poln. Parana) w dniu 19 kwietnia 1975 roku (założona 19.IV.1950 r.). Należy ono do diecezji Guarapuava, której ordynariusz D. Helmel wytycza plan organizacyjny na cały rok odnośnie pracy pastorałnej tak kładąc jak i wierznych. Spóród wielu etni w tej diecezji żyje blisko 200 rodzin polskim rodzicom osiadłym w diecezji oraz w Londynie i Maringu służy od 5 lat proboszcz parafii w Sabaudii pod wezwaniem św. Teresy od Dzieciątka Jezus — ks. Tadeusz Wróbel. Z okazji Srebrnego Jubileuszu parafii odbywają się w niej Msze św. głoszone przez księży misjonarzy: ks. Wawrzynca Bierackiego i ks. Wiktora Paszka. Z 12-tu proboszczów pracujących w tej parafii przez 25 lat jedynie dwóch było Polakami: sp. ks. Zygmunt Dryjański i obecny ks. Tadeusz Wróbel. Co roku z okazji Bożego Narodzenia i Wielkanocy polskie rodziny zbierają się na wspólne spotkania w Arapongas, Atukaranie lub Sabaudii. Ostatnie spotkanie w ramach wspólnego Opatka i Komunii Wielkonocej miały miejsce w niedzielę 12 grudnia 1974 roku, którzy przybyli z polskich miast i osiedli. Modlono się i śpiewano po polsku. Takie spotkanie odbywają się w miłej i braterskiej atmosferze jest silnym wezwaniem kraju i zapoznają i buduje wielkie Towarzystwo Piętarystwa Polskiego w Brazylii.

UZANIE DLA PRACY DWÓCH KSIĘZY POLSKICH: Rada Miejska Municipium Ivaipora kierowana przez tamtejszego Prefekta Adama Bolivar Reza zatwierdziła projekt nauki Altevir Rocha de Andrade, by w uznaniu zasług proboszcza ks. Andrzeja Michałaka nadac jego imię głównemu placowi w Romeópolis (Mun. Ivaipora). Zasiłki ks. Michałaka polegały na ściślejszej współpracy z Radą Miejską (Prefektura) na polu społecznym, kulturalnym, wychowawczym (Mobral), w budowie salonów parafialnych, ogrodów rekreacyjnych dla młodzieży szkolnej, założeniu klubu o celach kulturalnych itp. Obecnie ks. Michałak pracuje w parafii św. Piotra w S. Paulo, Rua Secundino Domingues 11, Jardim Independência, 03223 S. Paulo. Innym kapłanem polskim, który zasłużył sobie na uznanie jest ks. Józef Pytel — proboszcz parafii św. Jana Chrzczciela w Arapoti. Niedawny kierownik Brazylijskiego Przemysłu Papieru gen. dwiżył (w stanie spoczynku) Delio Lobo Vianna — w swej oficjalnej wypowiedzi — podkreślił zasługi ks. Pytla na polu duszpasterskim, oświatowym i wychowawczym, w budowie nowego kościoła, salonu i kina parafiálnego, itp. Ks. Pytel zaprowadził nabożeństwo do M. B. Czeszochowskiej, której obraz umieszczony jest w tamtejszym kościele parafiálnym cieszącym się wielką czcią ze strony wierznych. Obraz ten poświęcony został osobie przez strasznego i znanego kardynała — Wyszyńskiego. Jak widzimy, zasługi naszych księży-rodaków uznane są także przez lokalne władze świeckie.

PILNUJMY SIĘ OSZUSTÓW I NIE DAJMY SIĘ NABRAC. Daje się zauważyć w podkurytybskich koloniach wzmożona fala oszustw, dokonywanych przeważnie przez szaki młodych ludzi, przybierających samochodami i informujących kolonistów o wygraniu przez nich samochodów na tzw. "carné", podając uprzednio obraz ten "carné" i kupując za sumę od kilkuset do kilku tysięcy kruczków, na ich ręce, a oni wszystko załatwiają i dostarczą wygrany samochód. Aż dziw bierze, jak wiele osób padło ofiarą tych oszustów! Dokładnej liczby nie będziemy nigdy wiedzieć, bo wielu milczy, wstydząc się przyznać, że padli ofiarą swej łatwowierności. Wielka jest pomysłowość tych oszustów: potrafia zjechać do dostawcy mięsa do kooperatywy, podając się za jej funkcjonariusza, i żądając wpłaty na ich ręce pewnych sum, rzekomo na jakieś wydatki. Wtedy odlatują i wracają operatywy przez potymki klientom. Potrafia także zjechać samochodem jakoby rządowym i wyłudzić od hodowców bydła wysokie sumy za jakoby przysmusowo narzucone przez rząd skrapianie obór insektidami. Skroplą, zabiorą za to grube pieniądze i znikają. Czasem podają się za kwestujących duchownych, a dwóch takich oszustów wyłudziło wiele pieniędzy rzekomo na Seminarium w S. Carlos w stanie S. Paulo; jeden z nich był nawet stroju biskupa i udzielał błogosławieństwa oszukiwanym. Rządymy wielką ostrożność w wypadku wizyty nieznanych osobników, a już w żadnym wypadku nie płacić im nigdy pieniędzy, i jeśli przyjeżdżają samochodem, zanotować numer plaki, pytając także o nazwisko i dowód osobisty, który zresztą też może być fałszywny. Często złodzieje i wlamywcze odwiedzają domostwa pod pozorem sprzedaży różnych rzeczy, zazwyczaj zresztą zrabowanych. Wdają się w rozmowę i przy okazji rozglądają się po domostwie, aby sobie utrwalić późniejsze wiadomości. W dużych miastach ludzie są już ostrożni i zabezpieczają się przed plaską oszustów i wnieśli w życie wiele innych środków w interlozie, zwłaszcza na podmiejskich koloniach, gdzie ludzie są mniej ostrożni. Ostrzegamy też przed tak zw. okazynym kupnem różnych przedmiotów, bo mogą pochodzić z kradzieży, i nieostrożny nabywca nie tylko będzie musiał zwrócić kupiony przedmiot, ale jeszcze może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej za kupno rzeczy bez noty lub tytułu własności.

Kryzysy i zmiany na lepsze

Kilka moich ostatnich "korespondencji" jak to nieco grombieliśmy określa Redakcja, różniło się od mojej zwykłej pisaliny tym, że zamiast spraw ogólnoo amerykańskich była w nich mowa o sprawach polonijnych i religijnych. Tymaczy się to nie tylko tym, że i te sprawy mogą niejednego czytelnika zainteresować, ale że piszącemu artykulem znużono i nie planuję "wciąż o tym samym", to jest o tutejszych bożakach i narzekaniach", jakich się tu tyle słyszy w codziennych rozmowach, w radio, a zwłaszcza w "dzienniku telewizyjnym".

Niektórzy pisarze i dziennikarze są widocznie też znużeni, niektórzy wysyłają się nawet na wypowiedzi dla pocieszenia, czyli jak napisał Sienkiewicz w samym zakończeniu "Kana Wolodyjowskiego" — **PA POKRZEPIENIU SERC.**

Howard Smith, reporter i komentator dziennika telewizyjnego na sieci ABC nawiązał ostatnio do postaci prezydenta Trumana, którego w czasie jego urzędowania prasa ośmieszala i obrzucała wyzwiskami, a którego dzieł historii zaczęły już uważać za jednego z największych gospodarzy Białego Domu, wyraził zdanie, że tak samo może być z tym wszystkim na co dziś narzekamy. Tak na przykład kryzys energetyki, czyli brak paliwa i benzyny, przy prowadzi do wielu zmian na lepsze. Amerykanie uczą się tego, co praktykowały cały prawie świat, to jest do oszczędzania paliwa, czy to do ogrzewania mieszkań i szkół, czy to do samochodów.

Na dalszą metę będzie to dobrodziejstwem dla całego świata — bo zużywanie tych energii, ile zużywała dotychczas Ameryka ko po prostu okradanie reszty świata. Amerykę stać, więc płacić wysokie ceny, a stać krajów na te ceny nie stać!

Więc mimo protestów ze strony obrońców przyrody i środowiska rurowca przez Alaskę jest już w budowie i za dwa lata popłynie nim nie arabska, ale amerykańska ropa naftowa i amerykańskie zawieszki — jednak budowę tych kolosalnych stacji, Wobec czterokrotnej wyższości cen na ropę arabską i oszczędności w zużyciu płynnego paliwa handel ropą małe, a gdy chodzi o Amerykę, ulegnie jeszcze dalszej redukcji w miarę jak się zwiększy produkcja ropy na terenie samej Ameryki.

Od 5 czerwca 1976 ma być otwarty kanał Suezki: jest on zbyt wąski dla wielkich tankowców i wróca do służby tankowce mniejsze.

Gospodarka Stanów Zjednoczonych ulega wiel-

kim przeobrażeniem a jeszcze większe są nieuniknione: rząd federalny zbierze mniej podatków, a wydatki rosną nieustannie. Deficyt na rok budżetowy 1975/76 wyniesie 60 miliardów dolarów! A jeszcze będzie musiała ciężko pracować druga połowa ludności... Ładne to?

"MAZOWSZE"

Inni lepsi, mądrzejsi, wypisali galony atramentu i farby drukarskiej na temat "Mazowsza" i co mnie, tak mało polowalnej Brazylianczyce pozostaje jeszcze do powiedzenia? Wszystko co sama wyczytałam na temat "Mazowsza", stary recenzji i danych historycznych, albumy, nagrania, zdjęcia i filmy oglądane w telewizji (znam na pamięć), zdołało jedynie wykażać, że "Mazowsze" nie opisuje, nie fotografuje, nie filmuje, ale "Mazowsze" należy widzieć, słyszeć, przeżywać. Właśnie jak teraz referować występ zespołu na scenie kurytybskiej, jak przekazać czytelnikom tyle wrażeń, jak się podzielić z tymi, którym nie było dane widzieć występ polskiego zespołu, radością chwil przeżytych? — A przecież słowo się rzekło... nie sposób wykręcić się sianem z danego przyrzeczenia Ks. Redaktorowi.

Bezspornie "Mazowsze" jest czarujące i osiągnęło także wyżyny twórczości artystycznej, że nie tylko trudno przysięgnąć ten wspaniały zespół, ale nawet mu dorównać. "Mazowsze" nie kokieta wieść, nie schlebna publiczności, ale przez swoją bezpośredniość i niekiedy żartobliwy zabieg serca. Zeby nie wiadomo jak nie czuły kłopot gapi się i sobie winowaci! — "Jestem zimny, lodowatym draniem; nie mam ciepła, nie porwie, nie wzruszy" — to w końcu jak nie obchodzi, w moim pobliżu, wytrzyma w swoich niebożnych zamiarach nie dalej jak do szóstego numeru programu (Samoty) i odtąd będzie bił brawa aż do zapamiętania i opuchnięcia rąk. A nawiasem mówiąc, łatwiej byłoby entuzjazm wyrazić głosem, ale kurytybianin to przedziwna ryba w Ucaiali, która podobno śpiewa, — kurytybianin wogóle jest bezgłosny, dzioba nie otworzy.

Patrząc na Zespół ma się wrażenie że w trosce o całość "Mazowsze" opiera się na dwóch elementach: malarskiej palecie i wadze aptekarskiej. Zaraz postaram się dokładać to przedziwno.

W "Mazowszu" uderza w oczy przede wszystkim troska o wyrażenie wartości, które naprawdę są zasadnicze: autentyczność, danie wyrazu prawdzie nie tylko artystycznej, ale nade wszystko tej drugiej, z której czerpie natchnienie — kultury i tradycji narodowej.

"Mazowszu" to jednak nie wystarczy i tu zaczyna działa paleta malarska. — Prawda wyrazu nie tylko ma być prawdziwa, ale musi także być piękna. — Kostiumy nie, w jakim by nie były układzie, grają harmonią kolorów, niezawodnym kontrastem, albo subtelną tonacją. A każdy strój, jak z igły, czysty, wyprasowany, świeży, świadczy o trosce i pieczołowitości z jaką jest przechowywany.

(ciąg dalszy na str. 1)

Cieszymy się "Mazowszem"

Przed pożegnaniem umówiliśmy się, że pójdziemy dnia następnego na nabożeństwo do polskiego kościoła św. Wincentego, gdzie chór polskiej grupy folklorystycznej miał spiewać polskie pieśni.

20.4 — Niedziela. Przepiękny słoneczny, ciepły, jesienny dzień. Przechadzając na ukos Plac Santos Andrade, jedna z miłych uczestniczek oświadczyła, że śpiewać się chce — tak na święte pieknie. Grupa zainteresowanych powiększyła się kilkakrotnie i pas nowiślimi były dwa kilometry do kościoła pieszko więc poznał miasto, które wszyscy chwalą. Ie przedem pod rękę z miłą Maritą Linartas, która wspólnie z siostrą Brygidą wydadają mi się być moimi krewnymi i dowiaduję się od niej, że podaża za nami duża ilość spiewaków z zespołu i że wyjątkowo będą śpiewać w kościele Księżki Misjonarzy. Przed kościołem dużo ludzi nie wiedzących o niespodziance jaka ich czekała. Większość to werni słuchający Mszy św. każdej niedzieli a drudzy zwiabieni zapowiedzianym śpiewem tutejszego chóru. Chwila przystanku, wspólna prezentacja, wchodzimy do świątyni.

Na centralnym i bocznym ołtarzach biało czerwone kwiaty. Msze odprawił ks. Jerzy Morkis. Serdeczną i natchnioną przemową przywitał kochanych braci z Polski, mówiąc o znaczeniu jakiegoś dnia dla obecności "Mazowsza" w polskiej świątyni. Czuł był wzruszenie w jego mowie, wzruszeni byli obecni i prócz mnie wielu sięgalo do kieszeni po chusteczki, udając że są zakatarzeni. Lży spływały mi po twarzy minowalnie, tym więcej, kiedy usłyszyliśmy głosy "Mazowsza". Musiałem wyjść by słuchać na dworze pod ścianą tradycyjne pieśni śpiewane przez pełne wdzięku siołwki z Polski, wspólnie z naszymi śpiewakami. Były to chwile wzruszające, chwile które pozostaną w pamięci na zawsze. Był to chyba najbardziej uroczysty dzień w życiu księdza Zająca, dyrygenta naszego chóru.

Po Mszy, przyjęcie w sali parafiálnej z suto zastawionymi stolami i tradycyjnym jajkiem. Nigdy przedtem nie było tutaj takiego ruchu, tyle radości i serdeczności, tyle gwaru, że trudno było się porozumieć. Rozmawiali wszyscy równocześnie. Ale to był dopiero początek, większą jeszcze sensacją mieliśmy wieczorem w Towarzystwie Unia-Juventus.

Wspomniałem, że nasze amerykańskie zespoły Grupa Folclorico Polonés do Parana", i "Grupa Folclorico da Sociedade Uniao-Juventus", złożyły się, z tego kolegom z Polski dać pokaz swych zdolności artystycznych. Miał to być z początku skromny piętnastominutowy program tańców i śpiewu, ale okazało się, że postanowiono przedłużyć bo trwał około godziny.

Na sall wybitni działacze polonijni, konsulowie, przedstawiciele polonijnych Towarzystw, tradycyjnie rodziny polskie, polscy ludzie, starzy i młodzi, wszystkie krzesła były zajęte, a spora grupa rodaków musiała stać. W przyległej sall ustrojona wielka zrzeszona grupa folkloru, a przy parcie nasze muzykarki i śpiewaczki z zespołu prof. Halny Marcinowskiej i ks. Zająca, w polskich strojach ludowych, zasłani przez zdolnego akordeonistę z grupy panny Wandy Franczakówny. Na umówiony znak, prof. T. Morozowicz zapowiada przez mikrofon:

— Uwaga, wchodzi "Mazowsze"! Ukazuje się w drzwiach legendarna figura pani Miry Zimńska-Sygietyńskiej, w towarzystwie asystentów i nieskończone pary "Mazowszan". Witani są oklaskami aż do chwili, kiedy wszyscy umieścili się w przeznaczonym dla nich miejscu.

Gdy się uciszyło po burzy oklasków, prezes Tow. Unia-Juventus — pan P. Filipak przemówił po polsku, podkreślając o znaczeniu dla Towarzystwa z przyjęciem dostojnych gości i o wielkim znaczeniu dla Polonii brazylijskiej z ich przyjazdem. Po nim, prof. Morozowicz, wibrując głosem aktora dramaturga przywitał serdecznie od dawna oczekiwanego "Mazowsza".

Chwila przerywy i przy akordach poloneza udają się w stronę podium nasi śpiewacy. Zaczyna się przedstawienie. W czasie wejścia "Mazowszan" odłączyła się od grupy moja znajoma pani Zdzisława Gramkowska-Wróbel, reporterka "Mazowsza", z przewieszonym na ramieniu aparatem do nagrywania dźwięków. Zobaczywszy mnie, skinęła ręką. Zyczyła sobie żebym ją zorientował w sprawie występu i też zapoznał z osobami odpowiedzialnymi za zespół. Była zaskoczona i zgranym chórem. Podziwiała, chwaliła, cieszyła się, bila brawa dla śpiewaków i tancerzy, podobnie jak jej liczni kolekcja i goście. Podziwiała zdolność młodzieży, woli i talent dwuzębyntów, to też zaraz po skończeniu, pospieszyliśmy w stronę pani Halny Marcinowskiej, księdza Zająca i prof. Morozowicza.

"Mazowszanie" gorąco oklaskiwali nasz zespół i na ich życzenie powtórzone obierka i popularną melodie Karolinka. Pani Valdivia Giller, solistka tej piosenki, znanej na całym świecie, z reperturu "Ślaska", ma głos do złudzenia podobny do solistki z nagrań polskiego zespołu, dlatego "Mazowsze" prosilo o bis. Co do tancerzy, p. Morozowicz, poinformował mnie, że pani Mira zaangażowałaaby kilka z nich z miejsc, bez zdawania egzaminów. Twierdził nasi goście, że byli serdecznie zachwyceni kurytybskim zespołem i że niegdzie, na całym świecie — gdzie są liczne grupy Polaków — nie widzieli tak sprawnie i grupie amatorskiej. Byłoby im niepełni podziwu. To świadczy, że stolica Polonii Brazylijskiej nie zawiadla i jesteśmy bardzo dumni z tego sukcesu!

Ostatnią melodią był polonez "Warszawa", na część "Mazowsza". W takt solennego poloneza, uderzając otwartymi dłońmi, ze wrokiem skierowanym ku grupie miłych gości, sunie w ich stronę cały nasz zespół, przystaje, śpiewa przepiękną piosenkę, klaszcząc do końca, wspólnie z publicznością. Po tym entuzjastyczne oklaski i brawa. I znowu był na wielu twarzach, lzy radości i dumy. To uroczyste święto dla nas i dla piękna, słoneczna niedziela jesienna zakończyła się wspaniałą zabawą taneczną, w której zbratana młodzież bawiała się do późnej godziny, a nasi goście nie zwalili. Dzień następnego czekała ich ciężka próba w Teatrze Guairá.

Dzień 20 kwietnia 1975 roku zapisany został w kalendarzu Polonii parafińskiej jako dzień historyczny. Dzień niezapomnianych przeżyć i emocji. Ale czekały nas jeszcze superemoje dnia następnego w teatrze Guairá na premierze "Mazowsza" w Kurytybie.

W czasie przedstawienia naszego zespołu zapytała się pani Zdzisława, dlaczego kurytybski zespół nie jeździł jeszcze do Polski na roczne festiwale polonijne. Byłoby to poprostu sukces — rzekła. Nie wiem dlaczego; jest kilka powodów — dodadłem — a chyba najgłośniejszym to odległość.

Po występie, podczas cocotailu, komisja przyjęcia wreczyła pani Sygietyńskiej pamiątkową złotą plakietkę z wizerunkiem na niej napisem:

"Serdeczne podziękowania Zespołowi "Mazowsze", za odwiedzenie nas, które pozostanie w naszej pamięci. Polonia Parafińska. Kurytyba 20.IV.1975. — Brazylia".

RZECZY CIEKAWY I PRAWDZIWE

NAJSTARSZA PIĘŚN ŚWIATA

W auli Uniwersytetu Berkeley w Kalifornii wykonano niedawno najstarszą pieśń świata — a to nie jest żaden najstarsza, której tekst i melodia zostały zanotowane i odczytane przez współczesnych.

Pieśń pochodzi sprzed 4600 lat!

W Ugarit, w Syrii odkryto tabliczkę kamienną z tekstem w języku jednego z ludów Babilonii oraz wskazałkami dla wykonawcy, które pozwoliły na odtworzenie melodii. Pieśń odtworzono na lirze, będącej wierną kopią instrumentu sprzed 46 stuleci.

Z HISTORII KUKIERA

Skaczące w górę ceny cukru zwróciły uwagę na ten produkt. Okazuje się, że dopiero w ostatnich wiekach doszedł on do wielkiego znaczenia.

Kukier z trzcin cukrowej znany był już w Egipcie IX-wieku. Polewał miał kolor żółty na skutek braku rafinacji. Arabowie zwali go "plaskiem" (sacchar). Stąd do języka angielskiego przeszedł jako "sugar", a do polskiego jako "cukier".

Przez długie wieki kukier był artykułem luksusowym. Mogli sobie na niego pozwolić jedynie ludzie bogaci. Ludzie biedniejsi słodkili sobie potrawy miodem, słodkimi owocami (zwłaszcza na południu) i różnymi syropami.

Skok duży zrobił kukier dopiero od czasów Napoleona, kiedy na skutek blokady morskiej i odciecia dowozu cukru trzcinowego, w Europie ludzie wpadli na wyrob cukru z buraków cukrowych. Nowa produkcja szybko się rozwinęła. Plantacje trzcin cukrowej zwiększyły również wydajnie produkcję cukru.

Teraz już i biedniejsi ludzie mogli sobie pozwolić na "plasek", który po rafinowaniu stracił już kolor i stał się biały.

Lekarze i dentyści nie zachwycają się cukrem. Zarówno trzcinowy jak i burakowy nie odgrywa roli w odżywianiu się człowieka. Składni zębom, powoduje tycie, różne choroby sercowe i zaburzenia w systemie pokarmowym. Zdaniem lekarzy ludzie powinni wrócić do miodu, syropów i słodkich owoców, które daleko zdrowsze są dla organizmu niż kukier.

ANTARKTYDA JAKO WIELKA LODÓWKA

Australia jest jednym z największych dostawców mięsa na rynek światowy. Obecnie w parlamencie tego kraju trwa dyskusja nad ewentualnością wykorzystania Antarktydy w charakterze ogromnej, naturalnej lodówki do przechowywania zapasów mięsa.

Przy niedostatecznej pojemności chłodni, zbudowanych rękami człowieka i kosztownych w utrzymaniu, debatowanie nad możliwością wykorzystania Antarktydy w tym celu ma dla kraju istotne znaczenie.

W SKROCIE...

- ☆ KONIE są bardziej niebezpieczne niż samochody. W 1901 r. zginęło w Stanach Zjednoczonych ok. 4 tys. ludzi w wypadkach z koniami. A koni było wtedy 25 milionów, a ludzi 32 osoby na 40 milionów mil dróg. Obecnie, przy wypadkach samochodowych na te samą ilość dróg, wypadka ok. 4 osoby, a więc 8 razy mniej.
- ☆ IŁOŚĆ BEZROBOTNYCH w krajach Wspólnego Rynku dosięga liczby 3 i pół miliona, a jeden milion więcej niż w roku 1973.
- ☆ INFELICJA spowodowana trudnością wśród organizacji dobroczynnych "Church Army" — opieka nad bezdomnymi, "Oxfam", "National Council for One Parent Families" i in.
- ☆ SZKIELET KOBIETY sprzed 3 milionów lat wykopano w Egipcie.
- ☆ WŁOCHA MAJA blisko 56 milionów mieszkańców.
- ☆ BLISKI 1750 SATELITÓW wyszło w ciągu 17 lat.

CENY DUMPINGOWE

DUMPING, to sprzedaż towarów za granicą po cenach niższych od cen pobieranych na rynku krajowym. Jest on stosowany często pośrednio przez państwo udzielające eksportowi bezpośrednich lub pośrednich premii eksportowych, między innymi w formie ulg podatkowych, preferencyjnych stawek transportowych, zwrotu części kosztów. Cele sprzedaży dumpingowej mogą być następujące: podbój nowych rynków, obrona pozycji na starych rynkach przed nowymi konkurentami, zdobycie obcych dewiz, podporządkowanie ekonomiczne, a następnie polityczne krajów importujących.

STAROZYNY RZYMSKI OKRĘT NA DNIEN RENU

Wrak wielkiego okrętu rzymskiego odnaleziono w Holandii na dnie Renu. Jest to największy okręt starożytny, jaki kiedykolwiek znaleziono poza obszarem Morza Śródziemnego. Okręt długości ponad 100 stóp leży niemal całkowicie zagrzebany w mule rzecznej, w pobliżu Leyden. Został on prawdopodobnie zatopiony około dawnej starożytności twierdzy Nigrum Pullum.

Uwagę naukowców zwróciła odmienna budowa, bardziej podobna do statków północnoeuropejskich, niż tradycyjnych okrętów legionów rzymskich. Naukowcy oświadczyli, że wydobycie cennego obiektu przekracza ich możliwości i zwrócił się o pomoc do innych krajów.

UKOŁYSANIE CHOROGE

Niezwykle oryginalny aparat medyczny skonstruowano w Moldawii. Z jego pomocą można leczyć wiele ciężkich schorzeń, między innymi bezsenność, nieurazenie, astmę, bronchitaw i jankanie się.

"ukołysanie" pacjenta następuje poprzez oddziaływanie na mózg chorego rytmicznymi impulsami elektrycznymi, świetlnymi, dźwiękowymi i cieplnymi. Działają one organizmowi prawidłowy rytm fizjologiczny.

Wynalazkiem zainteresowało się wiele krajów, m. in. Anglia, Francja, Japonia, Włochy i USA.

GIRASSOL MODAS

BOUTIQUE

CLASSE PARA QUEM TEM CLASSE!

Avenida Luiz Xavier, 22 — Curitiba

EMPRESA LAPEANA LTDA.

TRANSPORTES COLETIVOS

AGÊNCIAS: Guaratuba — São Mateus do Sul — Lapa

AGÊNCIA-SEDE: Estação Rodoferrviária, Box 49 e 50 — Fone: 22-0684

ESCRITÓRIO: Avenida Silva Jardim, 465 — Fone: 24-5574

ENCOMENDAS: Avenida 7 de Setembro, 2.143 — Telefone: 23-0201

MÓVI SIĘ PO POLSKU

OFICINAS: Av. Silva Jardim, 465 — Fones: 22-8004

CURITIBA — PARANA

OFERUJE Z DOSTAWĄ W POLSCE

MODEL 1975 SAMOCHODU

« POLSKI FIAT »

FIAT 125 P/1300 MODEL 1975	\$ 1.850
FIAT 125 P/1500 MODEL 1975	\$ 1.930
FIAT 126 P	\$ 1.150
FIAT 125 P/1300 MODEL COMBI	\$ 2.156
FIAT 125 P/1500 MODEL COMBI	\$ 2.206

DOSTAWA — II KWARTAŁ 1975

Silnik o podwyższonej mocy — nowa deska rozdzielcza — zmodernizowany system ogrzewania i klimatyzacji — nowe rozwiązania w przednim i tylnym oświetleniu — ponad 300 innych zmodernizowanych elementów.

Zamówienia przyjmują autoryzowani dealerzy oraz

PEKAO TRADING CORPORATION

225 PARK AVE. SOUTH, NEW YORK, N.Y. 10003

Informacji udziela też PEKAO TRADING CORPORATION

333 North Michigan Ave. Chicago, Ill. 60601

UWAGA! — Wszelką korespondencję: listy, czeki, Ordem de Pagamento, prosimy adresować do: GRAFICA VICENTINA LTDA. - Cx. P. 986 - Curitiba - Pr.

ORGÃO DE PROPRIEDADE DA CONGREGAÇÃO DA MISSA E EDITADO PELA GRAFICA VICENTINA LTDA.

Director: Pe. Domingos Włniewski

Redatores: Pe. José Zajac

Pe. Sligsmund Piotrowski

Gerente Administrativo: João Novak

GODZINY PRZYJĘC:

Od poniedziałku do piątku: od 7,30 do 12,00 i od 13,30 do 18,00.

W soboty: od 8,00 do 11,00.

Alameda Cabral, 846

Caixa Postal, 988

Telephone: 22-1057

80.000

Curitiba - Paraná - Brasil

Pocztą zwykłą:	
W Brazylii	Cr\$ 60,00
W krajach północno i południowo-amerykańskich	17 dolarów
W Europie, Azji, Afryce i Oceanii	20 dolarów
Pocztą lotniczą:	
W Brazylii	Cr\$ 70,00
W krajach północno-amerykańskich	23 dolarów
W krajach północno-amerykańskich	27 dolarów
W krajach europejskich, itd.	30 dolarów

Cena egzemplarza w Kurytybie: Cr\$ 1,20

W KURYTYBIE: w kancelarii parafiálnej obok Kościoła Świętego Wincentego a Paulo.

PRZEDSTAWICIELE "LUDU" ZA GRANICĄ:

W USA: Rev. Wojciech Sojka, St. John Kanty Prep ERLE — PA — 16501.

W ARGENTYNE: Eduardo R. Krawczyk — Florencia Oberá Calle Cordoba, 267, OBERA — Misiónes.

Companhia Jensen

AGRICULTURA, INDÚSTRIA E COMERCIO

FRIGORIFICO

LACTICINIOS — LEITE

FRIOS — BANHA

BENEFICIAMENTO DE ARROZ

Vendas no ATACADO e VAREJO na

Rua Dez. Westfalen, 393 — Fone: 23-2991

- Atomizador "Tobatta"
- Adubos Completos
- Adubo Liquido "EWVY"
- Sulfato de Amônio
- Nitrocálcio "Petrobrás"
- Termofosfato "Yoorin"
- Farinha de Ossos
- Inseticidas

Av. 7 de Setembro, 2064 — Fone: 24-1296 — Cx. Postal 100

CURITIBA — PARANA

CONHEÇA O SALÁRIO NO BRASIL

É a seguinte a nova tabela do salário mínimo aprovada pelo governo a partir de 1.º de maio:

Table with 2 columns: Regiões e Sub-regiões, Cruzeros Mensal. Lists various Brazilian states and their corresponding monthly minimum wages in Cruzeros.

Impressões de uma viagem à Polónia

Pe. Frei Alberto Stawinski

115) MISSA EM NOWA HUTA

O dia 30 de julho marcava o ponto final da minha longa visita à Polónia. Despertei às 6,00 horas. O tempo instável, garento e triste, parecia estar retratando o que se estava passando no mais íntimo do meu coração. Enchia-me de profunda tristeza o pensamento de que, pela madrugada do dia seguinte, iria despedir-me para sempre da bela e rica Polónia...

lógicos princípios do socialismo leninista, o Governo polonês quis, de caso pensado, fundar uma cidade, que pudesse servir de padrão a outras cidades congêneres. Abalancou-se então a fundar uma cidade sem Deus, sem religião, sem igrejas, sem padres, sem escolas de ensino religioso...

civil interveio, proibindo as reuniões e ordenando fosse o cruzeiro desmontado e retirado de lá. A população católica opôs-se, firmemente, a tal descabida ordem. Um pelotão de milicianos foi destacado, a fim de dispersar os fiéis e destruir o cruzeiro. Deu-se, então, medonho entroveiro entre os policiais e os defensores do cruzeiro. O solo ficou encharcado de sangue e cerca de mil católicos ficaram detidos. O cruzeiro, porém, foi preservado da profanação e da destruição. Após isso surgiram novos pretextos governamentais, obstatulando os inícios da construção. Os católicos, entretanto, não deram o braço a torcer...

Em favor da família (III)

Da terceira parte do documento Em Favor da Família, elaborado pelos bispos brasileiros reunidos em Brasília, destacamos o que segue:

TAREFAS QUE SE IMPOEM PARA A PROMOÇÃO DA FAMÍLIA

“A palavra da igreja não pode expressar a sua preocupação tão somente com relação ao vínculo conjugal. Esta preocupação se insere necessariamente na pronta e irrestrita defesa de muitas outras reivindicações ditadas pelo seu compromisso fundamental com a sociedade aberta, pluralista e em busca do ideal democrático. A defesa da indissolubilidade do vínculo conjugal, por parte da Igreja, vai, pois, ao encontro do mais fundamental dos Sinais dos Tempos que nos mostram o sentido querido por Deus da evolução da sociedade contemporânea, que é o serviço do homem...”

CÓDIGO DA LIBERDADE

— Sou livre quando, depois de ter amado as coisas e os homens, eles ficam mais livres e eu menos escravo. — Sou livre quando, na hora da prova, creio que Deus, o sol, e eu somos novos todos os dias, e podemos recomeçar sempre. — Sou livre quando creio num Deus que criou tudo com liberdade. — Sou livre quando aceito a liberdade dos outros. — Sou livre quando a minha liberdade está acima do dinheiro. — Sou livre quando a morte não constitui para mim mais que a passagem à plenitude da vida. — Sou livre quando consigo ser pessoa. — Sou livre quando consigo descobrir parte de bem que existe em cada criatura. — Sou livre quando aceito que na minha vida a consciência esteja em primeiro lugar. — Sou livre quando não existe um preço para a minha liberdade. — Sou livre quando a minha única lei é o Amor. — Sou livre quando sei dar-me aos outros sem exigir de os possuir. — Sou livre todas as vezes que defendo com convicção a liberdade dos outros. — Sou livre quando sendo rico continuo a invejar a liberdade dos pobres. — Sou livre quando sendo pobre, continuo a preferir a minha liberdade ao dinheiro dos outros.

De mais dados, em atitude de JOVEM, caminheiros através da reflexão e do compromisso pessoal para uma Liberdade cada vez mais consciente, verdadeira, livre.

(Transcrito de "Lar Católico" — Juiz de Fora, MG)

primado da família nas determinações relativas à prole, face às políticas do controle demográfico. No contexto mais amplo das relações e interdependências sociais em que se insere a família, deve-se levar em conta uma série de condições para sua promoção e dignidade. Entre estas condições, enumeram-se as seguintes: 1 — A extensão progressiva do salário-família, vinculado à Previdência Social, a novos setores da família, vinculando a Previdência Social, a novos setores da família, beneficiários, entre os quais, especialmente, os trabalhadores rurais e alguns setores de trabalhadores inativos. 2 — A res rural e substancial do respectivo benefício sob várias formas alternativas ou acumulativas, implicando na elevação progressiva dos valores do salário-família. 3 — A ampliação do grupo dos dependentes a ser beneficiado pela Previdência Social. 4 — Novas formas de amparo à mão-de-obra familiar, na, transferindo para a Previdência Social, como foi feito na, respeito da indenização à família, afetando negativamente a recem sobre empresas isoladas, afetando negativamente a contratação de mulheres. 5 — Aperfeiçoamento dos mecanismos securitários e assistenciais, que não tange, por exemplo, às aposentadorias, cujo nível ainda independe da idade, às aposentadorias, cujo nível ainda independe da idade, às aposentadorias, cujo nível ainda independe da idade, às aposentadorias, cujo nível ainda independe da idade...

Polónia: Terra de Missionários

POLÓNIA (CIC) — Durante o ano de 1974 partiram da Polónia para as missões 76 missionários: 36 sacerdotes religiosos, 15 seculares, 5 clérigos, 18 religiosos e 2 irmãos religiosos. Estes missionários se dirigiram a quatro continentes: 29 para a África, 23 para a América do Sul, 14 para a Oceania e 10 para a Ásia. Atualmente, a Polónia tem missionários em 24 países destes continentes.

Esporte em Revista

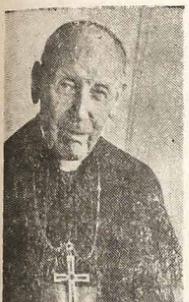
- Campeonato paranaense: Atlético - Iguaçu 1x0, Curitiba - União 2x0, Colorado - Maringá 1x0, Londrina - Pinheiros 6x1.
Campeonato carioca: América - Campo Grande 2x0, Fluminense - S. Cristóvão 1x1, Flamengo - Olaria 2x1, Botafogo - Vasco 1x0.
Campeonato paulista: Corinthians - América 2x1, Guarani - Portuguesa 3x1, Portuguesa de Desportos - São Bento 2x2, São Paulo - Santos 2x0, Palmeiras - Marília 2x0.
Jogos internacionais: Alemanha Ocidental - Bulgária 1x1, Checoslováquia - Portugal 5x1.

O novo salário mínimo no Paraná é de Cr\$ 494,40

O novo salário mínimo em Curitiba e em mais 98 municípios paranaenses será de Cr\$ 494,40, a partir de 1.º de maio, nos termos de decreto assinado pelo Presidente Ernesto Geisel, fixando o novo salário em níveis que sobearam reajustes entre 41,04 por cento e 41,46 por cento. Os demais municípios paranaenses o novo mínimo é de Cr\$ 453,60. O maior salário ficará em torno de 532 cruzeiros, em 376 municípios, respectivamente para as regiões de maior e menor desenvolvimento socio-econômico. O decreto presidencial atende a exposição de motivos conjunta dos Ministros Arnaldo Frieto, do Trabalho, Manoel Henrique Simonsen, da Fazenda; Severo Gomes, da Indústria e Comércio; e Reis Velloso, da Secretaria de Planejamento, que argumentam ser o novo salário a melhor solução para o problema de colocação social do PND e a importância da criação de empregos para os próprios trabalhadores. O salário de 532 cruzeiros é o resultado de um aumento de 41,46 por cento sobre o atual salário mínimo de 376 cruzeiros, em função de medidas adotadas incluídas a recente redução, em cerca de 50 por cento, do IPI incidente sobre grande número de bens de consumo. Em São Paulo, Distrito Federal, Minas Gerais e Rio de Janeiro, regiões que têm o mais alto salário mínimo do País, o reajustamento eleva o mínimo para 532,80. Piauí, Maranhão, Ceará, Rio Grande do Norte, Paraíba, Alagoas, Sergipe, parte da Bahia e Pernambuco, além do território de Fernando Noronha, ficam com o menor índice, Cr\$ 376,80. Em outro extremo, o Paraná desvinculou o índice do salário mínimo da correção monetária, de sorte que os aluguéis, por exemplo, não obedecer o mesmo índice agora aprovado.

LUD logo and publication information: NAJWIĘSZY TYGODNIK POLSKI W AMER. POŁUDN. - ZAŁOŻONY W 1920 ROKU "LUD" (O POVO) O MAJOR JORNAL POLONES DA AMER. LATINA - FUNDADO EM 1920 KURYTYBA — 13 maja (maio) — 1975 — Nr 3.425 — (19/75)

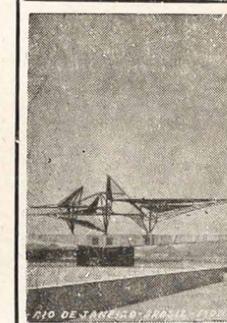
Kardynał Mindszenty nie żyje

Sr. Kardynał Mindszenty

Dnia 5 maja 1975 r. zmarł w Wiedniu w kilka godzin po operacji na prostatę kard. Joseph Mindszenty, były Prymas Węgier, licząc 83 lat życia. Po ukończeniu II wojny światowej rzędy na Węgrzech objął reżym komunistyczny, który w 1949 r. odsunął kardynała o domniemany handel na czarnym rynku, o szpiegostwo i zdradę stanu. Kard. smiercią zamieniono kardynała na dożywotnie więzienie. Kardynał podczas swego uwięzienia poddany został straszliwym torturom, m.in. "wymyśnianiem mózgu". Podczas powstania w 1956 r. kardynał Mindszenty został uwolniony z więzienia, gdy jednak powstanie zostało...

zmiążdżone przez czolgi sowieckie, Mindszenty schronił się do ambasady USA. Tam przeżył 15 lat, nie godząc się na opuszczenie kraju. Na usilne jednak prośby Papieża, kardynał opuścił Węgry w 1971 r. idąc — jak on sam mówił — na dobrowolne wygnanie. Osiedlł się w austriackim mieście Pazmanevy, w Seminarium przeznaczonym dla kleryków węgierskich. Tu też ukonczył swój pamiętnik. W 1974 roku kardynał Mindszenty pozabawiony został przez Watykan tytułu Prymasa Węgier. Przyjął on tę decyzję pod protestem. W swoim pamiętniku kardynał namienił, że opuścił Węgry przed, swym zgonem otrzymał specjalne błogosławieństwo Ojca św. Zaliczył się on do czołowych księży "Kościoła Milczenia" w krajach w których zapanowały rządy komunistyczne.

Catly prawie świat obchodził 30 rocznicę ukończenia II wojny światowej w dniu 8 maja. Trwająca między Niemcami a Niemcami 5 lat i 8 miesięcy. W tym dniu we francuskim mieście Rheims admirał Donitz podpisał w obecności gen. Eisenhowera ostateczną kapitulację. W wojnie tej zginęło miliony żołnierzy jak również i ludności cywilnej tak na skutek bombardowań jak i zamęczenia w hitlerowskich obozach zagłady. Najwięcej strat poniosła Polska — prawie 6 milionów ofiar, nie mówiąc już o nieobliczalnych szkockach materialnych. 30 rocznica zakończenia II wojny światowej w dniu 7 maja br. była również obchodzona w całej Brazylji. Główne uroczystości odbyły się w Rio de Janeiro przed pomnikiem eks-kombatantów brazylijskich (na zdjęciu). W defiladzie wzięli także udział eks-kombatanci polscy, francuscy, angielscy i belgijscy.

Odważna postawa socjalistów

Okolo 60 tys. członków portugalskiej partii socjalistycznej odbyło manifestacyjny pochód ulicami Lizbony, protestując energicznie przeciw komunistom, którzy nie dopuścili lidera socjalistycznego Mario Soares do wzięcia udziału w obchodzie 1-majowym. Nadto socjaliści protestowali przeciw próbie zaprowadzenia nowej dyktatury w kraju oraz przeciw utworzeniu jednego centralnego syndykatu robotniczego pod egidą komunistów. Okazuje się, że w przeddzień obchodu 1-maja Najwyższa Rada Rewolucyjna zlożona z 24 wyższych oficerów podpisała dekret (bez udziału MFA i partii politycznych) uznający legalnie istnienie jednego centralnego syndykatu dla wszystkich robotników. Syndykat ten ma stać się w najbliższych tygodniach w Centralną Kierownią Pracy w Portugalii kierowaną przez komunistów. Lider socjalistów Mario Soares pokłada wielkie nadzieje w tym, że 70% wyborców, którzy głosowali na socjalistów, zalicza się do kadry robotniczej.

Komentarze na temat "Salário mínimo"

Minimale wynagrodzenie miesięczne (salário mínimo) dla wszelkiego rodzaju robotników (poza tymi którzy pracują w przemyśle) wzrosło od 1 maja br. o 41,4% w porównaniu z rokiem ubiegłym. Jak już wzmieni, wynosi ono 532,00 cruzeiros w stanach S. Paulo, Rio de Janeiro, Horizonte, W Paraná, Belo Catarina i Rio Grande do Sul. Salário to wynosi 494,40 cruzeiros. Podwyżka największych opłat miesięcznych była konieczna wobec ustawicznej wyższej potrzeby.

Wprowadzenie w Brazylii w 1940 r. Wyniosło 220 ówczesnych cruzeiros i trwało niecałe 3 lata. Salário to miało za zadanie gwarantować godne utrzymanie miesięczne dla najskromniejszego robotnika, który zużywał: 6 kg mięsa, 7,5 litra mleka, 4,5 kg ryżu, 3 kg ryżu, 1,5 kg mąki pszennej i 6 kg pomidorów. Salário takie ustanowiła specjalna komisja złożona z przedstawicieli rządu, pracodawców i robotników.

Do 1963 r. Rio de Janeiro miało najwyższe salário minimum w kraju. Od tej daty stan S. Paulo zrównał się z cudownym miastem. Obecnie, Rio, S. Paulo i Minas Gerais mają najwyższe salário. Z minimalnego wynagrodzenia miesięcznego utrzymuje się ostatnio w Brazylii 6,6 miliona osób. By zrównoważyć skutki podwyżki salaria w różnych sektorach życia ekonomicznego, rząd federalny powinien dać nowy impuls produkcji przemysłowej i rolnej, by zapobiec zwiększeniu się liczby bezrobotnych.

W obronie cudu natury

DEPUTOWANY PARANSKI TULLIO VARGAS CHCE UCHRONIĆ 7 WODOSPADÓW NA RZECZE PARANIE. Głośnym echem w prasie i opinii publicznej Parany odbiło się ostatnie wystąpienie paranańskiego deputowanego Tulio Vargasa w Federalnej Izbie Deputowanych, celem uchronienia cudu natury jakim jest 7 wodospadów na rzecze Paranie przed ich zalewaniem. Chodzi o tutaj o zmniejszenie o 10% potencjału przyszłej ogromnej elektrowni wodnej w Itaipu, co uchroniłoby 7 spadów rzeki Parany przed ostatecznym zalewem.

Deputowany Vargas wyjaśnia, że choć początkowo prace nad budową zapory wodnej i Itaipu już się rozpoczęły, jest jeszcze czas by zmienić częściowo plan tej budowy, obniżając poziom wody w zaporze. Pamiętać należy, że ratując 7 wodospadów, uratuje się również inny obiekt o nieoszacowanej wartości turystycznej którym jest "wielki kanion" na rzecze Paranie mający brzozy o wysokości na 400 m i zaliczany do najpiękniejszych w Brazylii.

W obronie 7 wodospadów wchodzi również w grę aspekt ekonomiczny, mianowicie zwiększenie liczby turystów, którzy odwiedzając gigantyczny wodospad Iguaçu będą mieć jeszcze jedną wielką atrakcję — siedem cudownych wodospadów i kanion na rzecze Paranie.

W obronie 7 wodospadów wchodzi również w grę aspekt ekonomiczny, mianowicie zwiększenie liczby turystów, którzy odwiedzając gigantyczny wodospad Iguaçu będą mieć jeszcze jedną wielką atrakcję — siedem cudownych wodospadów i kanion na rzecze Paranie.

Ochrona tych 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była początkowo w planie budowy zapory wodnej w Itaipu wykonanej przez inż. Marcoudes i miała za sobą poparcie całego szeregu wybitnych polityków i ekologów, m.in. admirała José Luiz Belfart. Ten ostatni uważa, że lepiej jest by Brazylia straciła kilkadziesiąt kilowatów energii elektrycznej zamiast pozabawić się na zawsze 7 wodospadów przewidziana była